

عنوان مقاله:

اثرات آشفته‌گی ناشی از تغییر کاربری اراضی بر پویایی فعالیت کرم‌ها، نمادهای خاکزی و تصاعد دی‌اکسیدکربن خاک سطحی در ناحیه نوشهر (مطالعه موردی: گردکوه صافک)

محل انتشار:

مجله تحقیقات آب و خاک ایران، دوره 49، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نگار مقیمیان - دانشگاه تربیت مدرس

سید محسن حسینی - دانشگاه تربیت مدرس

یحیی کوچ - دانشگاه تربیت مدرس

پهروز زارعی - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

تغییر کاربری اراضی شمال ایران کیفیت خاک را در معرض تغییر قرار داده است. با هدف مطالعه اثر کاربری‌های مختلف جنگل طبیعی، جنگل مخروبه، جنگل کاری توسکا، جنگل کاری سکویا، آیش و آگروفارستری بارده بر مشخصه‌های زیستی خاک، منطقه جلگه‌ای شمال ایران مورد توجه قرار گرفت. بدین منظور از شش کاربری ذکر شده تعداد ۳۰ نمونه خاک از عمق ۱۰-۰ سانتی‌متری گرفته شد. تعداد و زی‌توده گروه‌های اکتولوژیک کرم‌خاکی، فراوانی نمادهای خاکزی و میزان تصاعد دی‌اکسیدکربن در طول چهار فصل از خاک سطحی مورد بررسی قرار گرفت. همچنین برخی خصوصیات فیزیکیوشیمیایی خاک در محیط آزمایشگاه مورد سنجش قرار گرفت. مقادیر بیشینه تصاعد کرم‌های خاکی (سه تعداد در مترمربع)، زی‌توده کرم‌های خاکی (۷۶/۳۸ میلی‌گرم بر مترمربع)، فراوانی نمادها (۴۵۷) تعداد در ۱۰۰ گرم خاک) و تصاعد دی‌اکسیدکربن (۴۷/۰ میلی‌گرم بر گرم خاک-روز) به کاربری توسکا تعلق داشت. در تمام کاربری‌های مورد بررسی، هر سه گروه از کرم‌های خاکی و نمادها بیشترین فعالیت را به طور مشترک در فصل بهار و پاییز داشتند در حالی که بیشترین مقدار تصاعد دی‌اکسیدکربن در فصل تابستان ثبت شد. تحلیل PCA حاکی از بیشترین تاثیر مثبت مشخصه‌های اسیدیته، نیتروژن و عناصر غذایی بر فعالیت موجودات خاکزی می‌باشد. به عنوان نتیجه می‌توان ادعا داشت که جنگل کاری با گونه توسکا راه کار مناسبی جهت بهبود شاخص‌های زیستی و حفظ کیفیت خاک در مناطق تخریب شده شمال کشور با شرایط مشابه می‌باشد.

کلمات کلیدی:

جنگل طبیعی، جنگل کاری، فصل، پارامترهای زیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1665751>

